DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 13 października 1947 r.

Nr 29

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

311.

OKÓLNIK

z dnia 10 września 1947 r.

w sprawie dodatku za zwłokę od zaległości gmin z tytułu nieodprowadzenia udziału Państwa, Kom. Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego i Związku Samopomocy Chłopskiej we wpływach podatku gruntowego.

W myśl art. 5 i 6 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych w brzmieniu obwieszczenia Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 199) części wpływów podatku gruntowego, przypadające na rzecz Państwa, Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-Zapomogoweego i Związku Samopomocy Chłopskiej zarządy gmin miejskich i wiejskich obowiązane są przekazywać kasie właściwego urzędu skarbowego za każdy miesiąc w terminie do dnia 10 następnego miesiąca. Nieprzekazane w tym terminie części wpływów podatku gruntowego uważa się za zaległości podlegające ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej.

Wobec podniesienia wątpliwości, czy od wspomnianych zaległości należy pobierać dodatek za zwłokę, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że dekret z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) nie ma zastosowania do zaległości zarządów gmin wiejskich z tytułu nieodprowadzenia do kasy urzędu skarbowego części wpływów podatku gruntowego, przypadających Państwu, Komunalnemu Funduszowi Pożyczkowo-Zapomogowemu i Związkowi Samopomocy Chłopskiej oraz do zaległości gmin miejskich z tytułu nieodprowadzenia części wpływów podatku gruntowego na rzecz Związku Samopomocy Chłopskiej przeto brak podstaw prawnych do pobierania od tych zaległości dodatku za zwłokę, przewidzianego w art. 38 dekretu o zobowiązaniach podatkowych.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu poleca urzędom skarbowym dopilnować terminowego odprowadzania przez zarządy gmin wspomnianych udziałów we wpływach podatku gruntowego. W razie zwłoki należy ustalić przypadającą do odprowadzenia sumę udziału Skarbu, Kom. Funduszu Poż.-Zapom. oraz Związku Samopomocy Chłopskiej oraz wdrożyć bezzwłocznie egzekucję celem ściągnięcia tych zaległości. Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę na postanowienia art. 55 ust. 3 i 4 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84), normującego egzekucję przeciwko zarządowi gminy miejskiej lub wiejskiej za należności Skarbu Państwa i innych instytucji prawa publicznego z tytułu nieprzekazania udziałów w podatkach samorządowych.

Dyrektor Departamentu:
St. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 1928/2/47).

312.

OKÓLNIK

z dnia 3 października 1947 r.

w sprawie wykonywania przepisów rozporządzeń dotyczących ustawy o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

I.

Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę podległym sobie władzom i urzędom, że w Dzienniku Ustaw R. P. z dnia 1 września 1947 r. Nr 57 zostały ogłoszone i od daty tej weszły w życie następujące rozporządzenia:

1. rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 sierpnia 1947 r. w sprawie obowiązku uzyskania zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 310; rozporządzenie to w dalszym ciągu okólnika powoływane będzie jako: „rozporządzenie w sprawie obowiązku uzyskania zezwolenia";

2. rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 sierpnia 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o właściwości władz przemysłowych oraz o trybie i warunkach udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 311); rozporządzenie to w dalszym ciągu okólnika powoływane będzie jako: „rozporządzenie o warunkach";

3. rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 22 sierpnia 1947 r. w sprawie wysokości oraz terminu wnoszenia opłat za zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 312); rozporządzenie to w dalszym ciągu okólnika będzie powoływane jako: „rozporządzenie o opłatach".

II.

Na zasadzie wspomnianych wyżej rozporządzeń urzędy skarbowe (rewizyjne) powołane zostały do współdziałania z władzami przemysłowymi i z właściwymi branżowo zrzeszeniami kupieckimi przy podejmowaniu czynności mających na celu wykonanie ustawy z dnia 2-go czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220).

Polega to w szczególności na tym, że urzędy skarbowe (rewizyjne) mają obowiązek:

1. przyjmować oświadczenia o nieprowadzeniu przedsiębiorstwa handlowego i niewykonywaniu zawodowo zarobkowych czynności handlowych (§4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie obowiązku uzyskania zezwolenia; przepis ten pozostaje w związku z przepisami § 3 i § 4 ust. 4 tego rozporządzenia);

2. wystawiać dowody uiszczenia opłaty przewidzianej rozporządzeniem o opłatach (§ 23 ust. 1 lit. c) rozporządzenia o warunkach oraz § 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia o opłatach);

3. wydawać zaświadczenia o zadłużeniu podatkowym petenta (§ 23 ust. 1 lit. d) rozporządzenia o warunkach);

4. informować właściwe władze przemysłowe o przypadkach skazania za umyślnie popełniony występek skarbowy (wynika to z przepisów § 27 ust. 3 lit. a) i § 32 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia o warunkach; w sprawie tej wydane zostaną oddzielne zarządzenia);

5. ustalać wysokość podstawy obliczenia opłaty za zezwolenia (§ 1 i 9 rozporządzenia o opłatach);

6. obliczać i pobierać opłaty za zezwolenia (§ 2 i 3 rozporządzenia o opłatach);

7. zawiadamiać właściwe władze przemysłowe o każdym przypadku wydania ostatecznej decyzji w trybie art. 126 post. pod. w odniesieniu do zaliczki na podatek obrotowy za miesiąc czerwiec 1947 r., jeśli decyzja ta dotyczy osoby ubiegającej się o zezwolenie (§ 3 ust. 4 rozporządzenia o opłatach);

8. zawiadamiać właściwe władze przemysłowe o wszystkich przypadkach, w których rzeczywiście osiągnięty w ciągu pierwszych 12 miesięcy od założenia przedsiębiorstwa przeciętny obrót miesięczny został decyzją ostateczną ustalony w kwocie wyższej lub niższej od obrotu ustalonego jako podstawa wymiaru opłaty za zezwolenie, gdy chodzi o przedsiębiorstwa powstałe po dniu 1 czerwca 1947 r. (§ 3 ust. 5 rozporządzenia o opłatach);

9. zawiadamiać właściwe władze przemysłowe o nieuiszczeniu przez zobowiązanego dodatkowej opłaty (§ 3 ust. 4 i 5 rozporządzenia o opłatach);

10. wydawać, na żądanie ubiegających się o ulgi co do wysokości opłat, zaświadczenia, że petentowi nie dokonano domiaru zaliczek na podatek obrotowy w trybie art. 126 post. pod. za miesiące styczeń—maj 1947 r. (§ 5 ust. 2 rozporządzenia o opłatach);

11. przekazywać 3% wniesionych w poprzednim miesiącu kalendarzowym opłat właściwym terytorialnie izbom przemysłowo-handlowym (§ 7 rozporządzenia o opłatach);

12. zwracać wniesione opłaty w przypadku odmownego załatwienia podania o zezwolenie (§ 8 rozporządzenia o opłatach);

13. potrąconą na zasadzie § 8 rozporządzenia o opłatach sumę (3%) rozdzielać pomiędzy izby przemysłowo-handlowe i właściwe władze przemysłowe (§8 rozporządzenia o opłatach);

14. zarachowywać wnoszone opłaty na dochód Ministerstwa Przemysłu i Handlu (§ 10 rozporządzenia o opłatach).

III.

W związku z nasuwającymi się wątpliwościami Ministerstwo Skarbu wyjaśnia:

1. Do rozporządzenia o warunkach

1. Do § 22.

Podania o udzielenie zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego lub zawodowo

wykonywanie zarobkowych czynności handlowych podlega opłacie skarbowej w kwocie 500 zł (poz. 1 lit. c) część I Tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do art. 1 opł. skarb.).

2. Do § 23 ust. 1.

Każdy załącznik do podania o udzielenie zezwolenia podlega opłacie skarbowej po 5 zł bez względu na to, czy jest nim oryginał i czy od niego uiszczono poprzednio jakąkolwiek opłatę (poz. 1 lit. f) część I Tabeli opłat skarbowych).

3. Do § 23 ust. 1 lit. c) i d).

Dowód uiszczenia opłaty, przewidzianej rozporządzeniem o opłatach (wzór Nr 1/OZ do § 5 ust. 1 rozporządzenia o opłatach lub wzór Nr 2/OZ do § 5 ust. 2 i 3 rozporządzenia o opłatach) oraz zaświadczenie o zadłużeniu podatkowym petenta (§ 23 ust. 1 lit. d) podlegają opłacie skarbowej po 50 zł od każdego z tych dokumentów (poz. 2 lit. b) części I Tabeli opłat skarbowych).

Ewentualne podania o wydanie tych zaświadczeń podlegają opłacie skarbowej po 30 zł (poz. 1 lit. b) części I Tabeli opłat skarbowych), przy czym podania wnoszone przez organizacje branżowe kupiectwa imieniem swych członków, jako podania dotyczące dwu lub więcej osób, podlegają opłacie skarbowej od podania tyle razy, ile osób wymieniono w podaniu w charakterze osób zainteresowanych.

4. Do § 23 ust. 1 lit. d).

Zaświadczenie o zadłużeniu podatkowym, przewidziane w tym przepisie, stanowi jeden z wymogów prawidłowości złożenia podania o wydanie zezwolenia. Zaświadczenia te należy wydawać na każde żądanie podatnika, nie czyniąc trudności co do stwierdzenia stanu faktycznego w zakresie zadłużenia poszczególnych podatników, w szczególności zaś nie należy uzależniać wydania zaświadczenia od uprzedniego uregulowania należności przypadających od podatnika (por. § 27 ust. 2 pkt. c).

2. Do rozporządzenia o opłatach.

1. Do § 1 ust. 2.

Przypuszczalny przeciętny obrót miesięczny ustalać należy przede wszystkim w drodze porównania z innymi przedsiębiorstwami podobnej branży, pracującymi w podobnej sytuacji gospodarczej jak powstające przedsiębiorstwo, stosując odpowiednio przepis art. 118 post. pod.

Decyzja w tej sprawie jest w rozumieniu przepisów post. pod. decyzją główną (art. 129 post. pod.), od której służy odwołanie (art. 141 post. pod.)

2. Do § 2 ust. 1 (tabela opłat).

Jeżeli podstawa obliczenia opłaty obejmuje obroty podpadające pod różne punkty tabeli opłat, opłatę oblicza się oddzielnie dla każdego rodzaju obrotów według przewidzianej w tabeli dla tego rodzaju obrotów cyfry procentowej. Z powyższego wynika, że np. dla przedsiębiorstwa, które jednocześnie wykonuje czynności komisowe oraz sprzedaż towarów na własny rachunek, podstawa obliczenia opłaty składa się — jeżeli komis jest przez władze podatkową uznany — z dwóch części: a) z prowizji i innych wynagrodzeń za wykonane usługi, od których należy obliczyć opłatę według punktu 1 tabeli opłat i b) z obrotu uzyskanego ze sprzedaży towarów na własny rachunek, od którego należy obliczyć opłatę według punktu 2 lit. a) lub b) tabeli opłat.

Przedsiębiorstwa komisowe, których czynności komisu nie odpowiadają wszystkim warunkom określonym w art. 16 ust. 4 pod. obr., a także czynności wszelkiego rodzaju pośrednictwa, jeżeli pośrednik posiada towar lub nim dysponuje (art. 16 ust. 6 pod. obr.) — nie podpadają pod przepis punktu 1 tabeli opłat. W przypadkach takich opłatę należy pobierać według punktu 2 tabeli opłat, uważając za obrót całkowitą sumę odpłaty, jaka przypadłaby komisantowi, gdyby działał na rachunek własny lub pośrednikowi, gdyby działał we własnym imieniu i na własny rachunek.

Zwrócić należy także uwagę na to, że od obrotów z handlu towarowego opłata za zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa może być pobierana od całości obrotów albo tylko według punktu 2 lit. a) tabeli opłat, albo tylko według punktu 2 lit. b) tej tabeli. Rozbijanie obrotów jednego przedsiębiorstwa na obroty z handlu hurtowego i na obroty z handlu detalicznego jest niedopuszczalne, gdyż opłaty według punktu 2 lit. a) tabeli opłat mogą być pobierane jedynie wówczas, gdy sprzedaż jest „wyłącznie" hurtowa i gdy ponadto wykazywani są wszyscy odbiorcy. W każdym przypadku, gdy zachodzi brak choćby jednego z tych dwóch warunków, od całego obrotu z handlu towarowego należy pobierać opłaty za zezwolenie według stawki przewidzianej w punkcie 2 lit. b) tabeli opłat.

3. Do § 3 ust. 2 i 5.

Przepisy § 3 ust. 2 i 5 są konsekwencją przyjęcia zasady, że podstawą obliczenia opłaty za zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego lub na zawodowe wykonywanie czynności handlowych stanowić ma rzeczywiście osiągnięty obrót za miesiąc czerwiec 1947 r. (§ 1 ust. 1) lub — jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa powstałe po dniu 1 czerwca 1947 r. — rzeczywiście osiągnięty przeciętny obrót miesięczny, jaki przedsiębiorstwo osiągnie w ciągu pierwszych 12 miesięcy od założenia (§ 1 ust. 2).

Z przyjęcia zasady tej wynika nie tylko wypowiedziany w przepisach § 3 ust. 2 i 5 wniosek, że w przypadku podwyższenia przez właściwą władzę podatkową podstawy obliczenia opłaty, ubiegający sie o zezwolenie zobowiązany jest do uiszczenia różnicy pomiędzy opłatą wniesioną a opłatą należną, lecz również wniosek wypływający z przepisów § 3 ust. 2 i 5 a contrario, że w przypadku obniżenia przez właściwą władzę podatkową podstawy obliczenia opłaty przysługuje osobie ubiegającej się o zezwolenie prawo żądania zwrotu nadpłaconej opłaty za zezwolenie.

Podanie o zwrot nadpłaty jest wolne od opłaty skarbowej (Tabela opłat skarbowych, część II, przepis dodatkowy 8).

Dyrektor Departamentu:
St. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 9267/1/47).

313.

OKÓLNIK

z dnia 11 października 1947 r.

w sprawie akcyzy od ekstraktu piwnego.

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że rozpowszechniony na rynku krajowym ekstrakt, służący do wyrobu piwa domowym sposobem, zawiera ciała stałe, pochodzące z surowców, używanych do produkcji piwa, jak: jęczmień względnie słód jęczmienny w postaci zwykłej lub skarmelizowanej, chmiel i inne składniki lub namiastki tych składników. Produkt taki jest zatem ekstraktem piwnym w rozumieniu art. 57 ust. 6 Prawa akcyzowego (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 29, poz. 122) i podlega akcyzie.

Do ekstraktu piwnego mają zastosowanie w myśl art. 6 ust. 2 Prawa akcyzowego przepisy tego Prawa i dekretu o postępowaniu akcyzowym (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 123) oraz obowiązujące przepisy wykonawcze, dotyczące wyrobu i obrotu piwem oraz nadzoru akcyzowego nad tym produktem.

Wobec tego należy objąć nadzorem akcyzowym przedsiębiorstwa trudniące się produkcją ekstraktu piwnego na warunkach stosowanych do browarów.

Przedsiębiorca trudniący się produkcją ekstraktu piwnego powinien zgłosić wytwórnię urzędowi akcyzowemu zgodnie z art. 55 Prawa akcyzowego.

Przy nadzorze akcyzowym należy — do czasu unormowania tego zagadnienia przepisami wykonawczymi do Prawa akcyzowego i dekretu o postępowaniu akcyzowym — położyć szczególny nacisk na kontrolę obrotu tym produktem, a w szczególności na kontrolę nad wydawaniem go do obrotu przez wytwórnie.

Akcyzę od ekstraktu piwnego należy wymierzać w wysokości określonej w art. 54 Prawa akcyzowego dla piwa lekkiego, a obliczonej w sposób określony w art. 6 ust. 1 tego Prawa, o ile z przepisu dołączonego do opakowania ekstraktu nie wynika, że napój uzyskany z ekstraktu ma cechy piwa pełnego lub mocnego. W tych przypadkach należy stosować stawkę akcyzową przewidzianą dla tych rodzajów piw.

Z uwagi na to, że księgi dla browarów, przewidziane w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 113, poz. 886) niezupełnie nadają się dla wytwórni ekstraktu piwnego, Ministerstwo Skarbu wyraża zgodę na ograniczenie ilości mających się prowadzić w tym przedsiębiorstwie ksiąg do księgi obrachunkowej w miejsce księgi warek (wzór Nr 8 do § 71 i 72) i księgi podatkowej (wzór Nr 10 do § 71 i 74) oraz zeszytów świadectw przewozowych w miejsce zeszytów spisów wywozowych (wzór Nr 11 do § 76). Wzory księgi obrachunkowej i świadectw przewozowych załącza się.

Akcyzę od ekstraktu piwnego przedsiębiorca obowiązany jest uiścić w terminie, określonym w art. 20 Prawa akcyzowego.

Nadto na każdą przesyłkę ekstraktu piwnego, wprowadzonego do wolnego obrotu, przedsiębiorca powinien sporządzić świadectwo przewozowe według załączonego wzoru. Zeszyty tych świadectw powinny być urzędownie oparafowane i oznaczone analogicznie, jak to ma miejsce ze spisami wywozowymi w browarze.

Nadto urzędy akcyzowe pouczą zainteresowane przedsiębiorstwa i osoby, trudniące się sprzedażą ekstraktu piwnego, że sprzedaż tego ekstraktu ma się odbywać na warunkach, określonych w art. 62 ust. 1 Prawa akcyzowego.

Za Dyrektora Departamentu:

Mgr. B. Litwa

(Znak Min. Sk. D. VI. 7274/3/47).

Załącznik Nr 1 do okólnika Min. Skarbu
z dnia 11 października 1947 r.

KSIĘGA OBRACHUNKOWA

wytwórni ekstraktu (piwnego)

na rok 19....... r.

Nazwisko i imię lub firma przesiębiorcy ....

.... w ....

Adres ....

Księga niniejsza zawiera............ słownie ....

.... stron.

Oparafowano w Urzędzie Akcyzowym w ....

dnia .... 19 .... r.

(pieczęć) (podpis)

OBJAŚNIENIA:

1. Księgę zakłada się na każdy rok obrachunkowy (kalendarzowy) osobno. Na końcu roku przeprowadza się obrachunek roczny, ustalając zapas rzeczywisty. Do nowej księgi przenosi się pozostały zapas rzeczywisty, wpisując go do pozycji: „z przeniesienia" oraz kwoty z tytułu nadpłaconej lub zaległej akcyzy od ekstraktu.
2. Do księgi wpisuje się obroty w przychodzie i rozchodzie za całą dobę łącznie. W rozchodzie należy podać w rubryce 13 kolejne numery świadectw przewozowych.
3. Ilość ekstraktu wpisuje się z dokładnością do 100 gramów.
4. Po otrzymaniu zatwierdzonego zgłoszenia produkcji, przedsiębiorca wpisuje treść tego zgłoszenia w rubryce, przeznaczonej na uwagi (rub. 31).
5. Po upływie każdego miesiąca, a najpóźniej dnia 5-go następnego miesiąca, należy przedłożyć izbie skarbowej odpis księgi za miesiąc ubiegły.

Miesiąc ....

Nr	Rubryka		Grupa
1	Liczba porządkowa		
2	Data		
3	jęczmiennego	słodu	Użyto surowców
4	innego zboża (jakiego)	słodu	Użyto surowców
5	chmielu		Użyto surowców
6	materjałów cukrowych (jakie)		Użyto surowców
7	innych i jakich		Użyto surowców
8	kg. g. luzem		Przychód ekstraktu
9	sztuk .... g	W opakowaniach o wadze	Przychód ekstraktu
10	sztuk .... g	W opakowaniach o wadze	Przychód ekstraktu
11	sztuk .... g	W opakowaniach o wadze	Przychód ekstraktu
12	kg. g. Razem przychód		
13	Nr. Nr. świadectw przewozowych		Rozchód ekstraktu
14	kg. g. luzem		Rozchód ekstraktu
15	sztuk .... g	W opakowaniach o wadze	Rozchód ekstraktu
16	sztuk .... g	W opakowaniach o wadze	Rozchód ekstraktu
17	sztuk .... g	W opakowaniach o wadze	Rozchód ekstraktu
18	kg. g. ubytek		Rozchód ekstraktu
19	kg. g. razem		Rozchód ekstraktu
20	Pozostaje (Rubr. 12—19)		
21	zł. gr. od ilości wpisanej w rubr. 15 — 17		Przypada akcyzy
22	zł. gr. od ubytków rubr. 18		Przypada akcyzy
23	zł. gr. razem		Przypada akcyzy
24	nazwa kasy urzędu skarbowego lub instytucji, w której dokonano wpłaty		Uiszczono
25	zł. gr. akcyzy		Uiszczono
26	zł. gr. za ubytki		Uiszczono
27	zł. gr. odpisano skreślono umorzono		Uiszczono
28	zł. gr. razem		Uiszczono
29	nadpłaconej		Pozostaje akcyzy
30	zaległej		Pozostaje akcyzy
31	UWAGI		

Z przeniesienia

Suma stronicy

Do przeniesienia

M. G.

Załącznik Nr 2 do okólnika Min. Skarbu
dn. 11 października 1947 r.

Urząd Akcyzowy
w ...

Odcinek Świadectwa Przewozowego
Nr ...
na przewóz ekstraktu (piwnego)
z wytwórni ...
w ...

Imię, nazwisko i adres odbiorcy	Ilość opakowań o wadze: ... g	... g	... g	Waga netto ekstraktu	Rodzaj	Ilość	Numery
	sztuk			kg	plomb urzędowych		
1	2	3	4	5	6	7	8

Dnia ... 194 r.
(podpis wysyłającego)

Z wtórnikiem świadectwa sprawdziłem
Dnia ... 194 r.
Pieczęć i podpis urzędnika akcyzowego.

M. G.

Urząd Akcyzowy
w ...

Wtórnik Świadectwa Przewozowego
Nr ...
na przewóz ekstraktu (piwnego)
z wytwórni ...
w ...

Imię, nazwisko i adres odbiorcy	Ilość opakowań o wadze: ... g	... g	... g	Waga netto ekstraktu	Rodzaj	Ilość	Numery
	sztuk			kg	plomb urzędowych		
1	2	3	4	5	6	7	8

Dnia ... 194 r.
Podpis

Poświadczenie odprawy

Ze świadectwem przewozowym sprawdziłem.
Powyższy towar załadowano do wagonu Nr ... (opakowano w ...) i zabezpieczono plombą urzędową Nr ...

Dnia ... 194 r.
Pieczęć i podpis urzędnika akcyzowego.

Powyższy towar:
1) nadszedł dnia ... 194 r.
w stanie:
a) co do zamknięcia urzędowego ...
b) co do ilości ...
2) został odprawiony zagranicę
dnia ... 19... r.

Dnia ... 19 r.
Pieczęć i podpis urzędnika celnego.

Urząd Akcyzowy
w ...

Świadectwo Przewozowe
Nr ...
na przewóz ekstraktu (piwnego)
z wytwórni ...
w ...

Imię, nazwisko i adres odbiorcy	Ilość opakowań o wadze: ... g	... g	... g	Waga netto ekstraktu	Rodzaj	Ilość	Numery
	sztuk			kg	plomb urzędowych		
1	2	3	4	5	6	7	8

Dnia ... 194 r.

Poświadczenie odprawy

Z wtórnikiem świadectwa przewozowego sprawdziłem.
Powyższy towar załadowano do wagonu Nr ... (opakowano w ...) i zabezpieczono plombą urzędową Nr ...

Dnia ... 194 r.
Pieczęć i podpis urzędnika akcyzowego.

Powyższy towar:
1) nadszedł dnia ... 19 r.
w stanie:
a) co do zamknięcia urzędowego ...
b) co do ilości ...
2) został odprawiony zagranicę
dnia ... 19 r.

Dnia ... 19 r.
Pieczęć i podpis urzędnika celnego.

314.

OKÓLNIK

z dnia 13 października 1947 r.

w sprawie diet i kosztów podróży.

Na podstawie dotychczasowej praktyki stwierdzone zostały niżej omówione niewłaściwości i wątpliwości w sprawie realizowania kosztów z tytułu podróży służbowych funkcjonariuszów adm. skarbowej i w związku z tym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1. Diety, ustalone przepisami o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym, przewidziane są na pokrycie wszystkich kosztów połączonych z podróżą służbową poza wydatkami szczegółowo w przepisach uwzględnionymi jak koszty: noclegów, przejazdów lub ryczałt na dojazdy, a przede wszystkim służą one na pokrycie **kosztów wyżywienia** funkcjonariusza w okresie podróży służbowej. Przeznaczenie diety na ten cel podkreśla intencja ustawodawcy przez ustalenie dziennej diety w jednej wysokości bez względu na grupę uposażenia.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu zwraca jednocześnie uwagę na niedopuszczalną praktykę, jaka w pewnej mierze ma miejsce, że niżsi funkcjonariusze, towarzyszący w podróży służbowej domagają się od swych przełożonych dodatkowego wynagrodzenia z tytułu kosztów wyżywienia w podróży w formie napitków, obiadów itp.

2. Odnośnie zwrotu kosztów za noclegi funkcjonariuszom za czas pobytu w podróży służbowej lub delegacji Ministerstwo Skarbu zaznacza, że w myśl omawianych przepisów zwrot kosztów za noclegi przysługuje pracownikowi jedynie w wypadku **niemożności korzystania** z noclegów w służbowym domu noclegowym, niezależnie od tego czy delegowany przedkłada rachunki hoteli, czy też wykazuje należność ryczałtową za noclegi. Fakt niemożności korzystania z noclegów w służbowym domu noclegowym winien być uwidoczniony w postaci adnotacji służbowej na delegacji. Jak praktyka wykazuje, zasada ta nie jest ściśle stosowana, ewentualnie uwzględniona zostaje jedynie w odniesieniu do przedstawiających rachunki za hotel, a ryczałt za noclegi wypłacany jest nawet tym funkcjonariuszom, którzy korzystali podczas podróży z noclegów w domu służbowym.

3. Odnośnie realizowania należności za godziny nadliczbowe, Ministerstwo Skarbu w ślad okólnika z dnia 22 maja 1947 r. Nr D. I. 9623/4/47 w sprawie pracy w godzinach nadliczbowych (Dz. Urz. M. Sk. Nr 14/47, poz. 160) podkreśla, że funkcjonariusze, wyjeżdżający w sprawach służbowych nie są objęci przepisami o normach wynagrodzenia za godziny nadliczbowe.

Diety wypłacane za podróże służbowe obejmują również wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, ew. przepracowane w czasie podróży, a pracownikom delegowanym w podróż służbową nie przysługuje prawo do otrzymania dodatkowego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

Powyższe należy podać do wiadomości i ścisłego przestrzegania wszystkim zatrudnionym pracownikom.

Dyrektor Departamentu:
H. Birencwajg.

(Znak Min. Sk. D. I. 32114/2/47).

Cena zł 26

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna 1500; półroczna zł 850; kwartalna zł 500; miesięczna zł 200.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1947 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4. Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 70.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.